

stonsberettigelse og Forretningskreds, som naturligtvis under Havneraadets Medvirkning maa være tilendebragt, forinden den nuværende Havnecommission kan afræde, er der endnu mangfoldige andre Havnen vedkommende Anliggender, som maae finde deres Afgjørelse, forinden Havnebestyrelsen kan siges at være velordnet. Det kan saaledes neppe ansees for et naturligt Forhold, at en af de vigtigste Functioner for et Havnevesen; nemlig Opmuddringen, ganske er unddraget Havnebestyrelsen og henlagt under Marinen, hvis Interesser ingenlunde deri falde sammen med Handelshavnens. Havnens Forhold til Kommunen er i mange Henseender uklart, navnlig med Hensyn til det vigtige Spørgsmaal om Deeltagelsen i Broernes Anlæg og Vedligeholdelse, og medens det er tvivlsomt, om Indtægterne af Byens Forsyning med Sand retteligen tilkomme Havnen, er der vist al Anledning til for samme at vindicere den hele Accise, hvoraf en Deel nu tilflyder Stadens Kasse. Denne gamle Skat er neppe hensigtsmæssig ordnet, og Trangen til forøgede Indtægter vil uden Tvivl føre til en Revision af det hele Afgiftssystem. Ikke mindre trænger Spørgsmaalet om Havnepolitiet til Ordning, hvorved Grændserne for dets Rettigheder og Pligter og dets Forhold baade til Stadens almindelige Politii og til Toldvesenet og Marinen nøie fastsættes. Hvorvel Udvalget ikke her kan gaae nærmere ind paa alle disse Spørgsmaal, finder det dog Anledning til at antyde, at medens det maa være en Selvsølge, at det almindelige Politii, baade i civile og criminelle Anliggender, bør udstrække sig ogsaa til Toldboden og til den indre Rhed, og baade maa understøtte og kunne fordrø Bistand af det egentlige Havnepolitii, bør dette tvivlsomt omfatte ikke blot den indre Havn og de til samme hørende Bolværker, Slæbesteder osv., men ogsaa selve Toldboden, Toldboddommen og den indre Rhed. Til en saadan Concentration af denne nu stærkt fordeelte Forvaltningssreen er der alt skeet et Skridt, men det forekommer Udvalget indlysende, at kundens consequente Gjennemførelse, hvorved Havneapitainens høit lønnede Post vil bortfalde, kan bringe Orden og Sammenhæng

i samme, og at den navnlig ogsaa maa omfatte selve Indgangen til Havnen, da denne kun derigjennem kan vente at befries for de Hindringer, som belemre Passagen og om Vinteren baade fremstynde og forlænge Havnens Afspærring ved Iis. At dette forudsætter foregaaende Bestemmelser, for at stikke Toldvesenet mod natligt Smugleri og skaffe Marinens Personale Afgang til Nyholm, er en Selvsølge.

De anførte Exempler maae være tilstrækkelige til at vise, at der er flere Punkter, hvorom idetmindste nogle Hovedbestemmelser kunde søttes optagne i en Lov om Havnevesnets Bestyrelse; men da dette af den ovenanførte Grund ikke kan skee i nærværende Lov, og denne ikke derefter bør opfattes, har Udvalget dog troet at burde paapege samme som noget, der mulig, forsaavidt ikke enkelte Spørgsmaal maatte kræve Afgjørelse ved Lov, kunde ordnes gjennem Bedtægten, der saaledes, paa Grundlag af nærværende Lov, vilde komme til at indeholde en codex af de vigtigste for Havnens Bestyrelse gjældende Regler.

I Genhold til de her kun forteltigen angivne Grundtræk skal Udvalget saaledes foreslaae, at Thinget istedetfor det forelagte Lovudkast vil vedtage en Lov, saalydende:

LOV

om Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havnevesen.

§ 1.

Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havnevesen skal indtil videre bestaae af et Havneraad og en Havneforvaltning.

§ 2.

Havneraadet bestaaer af Kjøbenhavns Overpræsident som Formand, en Søofficer og en Toldembedsmand, hvilke efter Indstilling af Indenrigsministeren beftikkes af Kongen, og af 6 Medlemmer, som vælges af Kjøbenhavns Borgerrepræsentsantfab i eller udenfor dets egen Midte, deraf 3 som særligen handelskyndige og 3 som særligen søkyndige.